

Wat een oproep! Altijd blij zijn... En in alles dankbaar zijn...

Goed, Paulus roept ook op om te bidden en hij heeft het ook over smeken - hij is niet wereldvreemd - maar zowel in 1 Thess.5 als in Fil. 4 wordt dat in de tang gehouden door blijdschap en dankbaarheid.

De Thessalonicenzen kunnen de Heer alleen dichtbij zien, als Hij bijna komt. Zij richten zich op de toekomst en weten zich met het heden geen raad meer. De Filippenzen hebben sowieso moeite om blij te zijn. Zij zijn veteranen uit het Romeinse leger en denken veelmeer in termen van gehoorzaamheid dan in een geest van blijdschap. Beide gemeenten roept Paulus op om blij te zijn, want de Heer *is* dichtbij! (Fil.4:4)

Om de nabijheid van de Heer meer te zien, zet Paulus een bijzonder effectief 'wapen' in: dankbaarheid.

Het méér van danken ten opzichte van bidden is evident.

Alleen bidden is: God, waar bent U! Geef mij kracht! Hoe moet het!

Dankend bidden is: Al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad want U bent bij mij. U wijst mij de weg. Dank voor uw kracht.

Bidden is afwachten wat er komt. Hopen dat je iets van God te zien krijgt.

Danken is zien wat er is. Bewustwording van kleine en grote blijken van Gods aanwezigheid.

Danken is niet een truc. Het is je ogen openen voor wat (Wie!) er ook werkelijk in je leven is.

Paulus heeft het al geleerd uit de Psalmen – dat je niet bidt zonder te danken – en hij past het ook toe.

De Thessalonicenzen herinnert hij aan de nacht in Filippi, toen hij Psalmen zong vanuit de gevangenis (2:2).

De Filippenzen geeft hij het goede voorbeeld in het begin van de brief: hoe om te gaan met vreselijke tegenslag. Zelfs zijn gevangenschap positief weten te waarderen.

Van de Jezuïeten komt het zogenaamde levensgebed. Hun voorman Ignatius van Loyola breidde het klooster uit naar de hele wereld. Iedere gelovige kan biddend en dankend de dag door komen. Want "God moet in alles gevonden worden." Een bekende Jezuïet noemt het gebed "een lange liefdevolle blik op de werkelijkheid." Je overdenkt je dag, je denkt en je dankt.

Zo'n soort levensgebed stond Paulus ook voor ogen. Met het alomvattende van het geloof (tel eens het woordje alle in 1 Thess.5:14-22) waarbij het danken dus voorop staat.

Paulus gebruikt verschillende termen voor zijn gebeden en lijkt bijna te rubriceren: gebed, smeking, dankzegging, verlangens. Bezorgdheid wordt blijdschap, zorgen worden verlangens, smeking wordt gevuld met dankbaarheid.

Zou het een idee zijn om zo 'gerubriceerd' te bidden?

Een kolom VREUGDE (dank, lof), een kolom VERGEVING (of vernieuwing) en een kolom VERLANGENS.

Schrijf maar uit – net als in de Psalmen; zet woorden op papier die bij je opkomen. En laat zo'n gestructureerd gebed alle momenten van de dag maar gaan beïnvloeden.

En de verhoging: de vrede van God. Shalom, harmonie, heelheid bij alles wat er gebeurt.

Laat elk moment al wat ik denk vol zijn van uw liefde Heer.

Maak een keus uit de onderstaande gesprekspunten.

1. Even een rondje maken: welk verlangen roepen deze beide teksten in je op? En wat doe je daar mee?
2. Iemand vraagt: hoe kan ik God danken als ik Hem niet zie? Reageer.
3. Een christen leeft met een toekomst die steeds meer open gaat (trechter!). De Thessalonicenzen wisten de toekomst niet op het heden te betrekken. Hoe zit dat bij ons?
4. In Fil.1:12-18 keert Paulus iets uitgesproken negatiefs om in iets bijzonders positiefs. In Fil.4:6 verandert Paulus het woord 'zorg' in 'verlangens'. Heb je een vergelijkbaar voorbeeld uit je eigen leven?
5. Voor wie meer wil:
 - a. Onderstreep de blijdschap in de brief aan de Filippenzen. Welke les trek je daar uit?
 - b. In 1 Thess.5:14-22 staat zeven keer het woord 'alle'. In de vertalingen zie je het helaas niet steeds terug, maar probeer het eens te achterhalen. Welk les trek je er uit?